

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mráky a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Brno, Rooseveltova 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2015, č. j. 62 A 12/2015 - 26,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně. Stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek a rovněž nedoložil splnění podmínky zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 23. 4. 2015, č. j. 5 As 78/2015 – 26, ke splnění poplatkové povinnosti a k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. předložením plné moci udělené advokátovi nebo předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání stěžovatele. Na to stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Usnesením ze dne 30. 6. 2015, č. j. 5 As 78/2015 – 44, Nejvyšší správní soud stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zástupce z řad advokátů mu neustanovil. Současně byl stěžovatel v uvedeném usnesení opětovně vyzván ke splnění poplatkové povinnosti a k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. předložením plné moci udělené advokátovi nebo předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání stěžovatele, přičemž byl poučen o právních následcích nesplnění těchto výzev. Usnesení bylo stěžovateli doručeno formou náhradního doručení dne 13. 7. 2015; stěžovatel ve stanovené lhůtě ani později soudní poplatek neuhradil.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyli-li

poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek nezaplatil. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavit.

S ohledem na skutečnost, že zdejší soud řízení o stěžovatelově kasační stížnosti zastavil, je již nerozhodné, že stěžovatel rovněž nedoložil splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že s podáním kasační stížnosti stěžovatel spojil další podání, a to námitku podjatosti proti soudcům krajského soudu, konkrétně proti JUDr. Davidu Rausovi, Mgr. Kateřině Kopečkové a Mgr. Petru Šebkovi, kteří ve věci rozhodovali, a dále podnět ke kárnému řízení proti výše uvedeným soudcům.

V případě vznesené námitky podjatosti vzhledem k tomu, že řízení již bylo ukončeno usnesením, které bylo napadeno kasační stížností, nelze již samostatně rozhodovat o podjatosti či nepodjatosti soudců, kteří ve věci rozhodli. Namítá-li účastník řízení podjatost soudce, může tak učinit pouze ve lhůtě stanovené v § 8 odst. 5 s. ř. s., navíc do doby, než je rozhodnuto. Podal-li stěžovatel námitku až poté, kdy dotčení soudci rozhodli, nemůže Nejvyšší správní soud ex post samostatně zkoumat oprávněnost takové námitky, popř. soudce, který již rozhodnutí ve věci vydal, z řízení vyloučit; námitkou by se mohl Nejvyšší správní soud zabývat, pokud by posuzoval kasační stížnost meritorně, to se však nestalo, neboť řízení muselo být zastaveno.

Co se týče návrhu na zahájení kárného řízení s výše uvedenými soudci, Nejvyšší správní soud nemá v této věci pravomoc činit opatření. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem, a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Pravomoc správních soudů je pak upravena v § 4 s. ř. s., podle jehož odstavce 1 soudy ve správním soudnictví rozhodují o: a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a d) kompetenčních žalobách. Podle odstavce 2 cit. ustanovení ve správním soudnictví dále soudy rozhodují ve věcech volebních a ve věcech místního referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

Působnost Nejvyššího správního soudu je upravena v § 12 s. ř. s., podle kterého Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů

pokračování

ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem.

Nejvyšší správní soud je sice kárným soudem dle § 3 zák. č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů; kárné senáty zdejšího soudu však rozhodují až o kárných návrzích podaných kárnými navrhovateli. Kárné řízení se zahajuje na návrh; podle § 8 odst. 2 citovaného zákona návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce jsou oprávněni podat:

- a) prezident republiky proti kterémukoliv soudci,
- b) ministr spravedlnosti proti kterémukoliv soudci,
- c) předseda Nejvyššího soudu proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a dále proti soudci soudu nižšího stupně jednatelského ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší soud vrcholným soudním orgánem,
- d) předseda Nejvyššího správního soudu proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a proti soudci soudu nižšího stupně jednatelského ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší správní soud vrcholným soudním orgánem,
- e) předseda vrchního soudu proti kterémukoliv soudci příslušného vrchního soudu a dále proti soudci soudu nižšího stupně,
- f) předseda krajského soudu proti kterémukoliv soudci příslušného krajského soudu a proti soudci okresního soudu,
- g) předseda okresního soudu proti soudci příslušného okresního soudu a proti soudci jiného okresního soudu.

Má-li stěžovatel za to, že uvedení soudci se dopustili svým jednáním kárného provinění, je třeba a priori uplatnit podnět u předsedy Krajského soudu v Brně (popř. jiného kárného navrhovatele), který je v daném případě kompetentní k dalšímu postupu.

Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2015

JUDr. Lenka Matyášová

předsedkyně senátu